

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17998/2024
25.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Добрица Милосављевић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Снежана Ђокић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 237/24 од 14.05.2024. године, у седници одржаној 25.02.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 237/24 од 14.05.2024. године у ставу другом и трећем изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 237/24 од 14.05.2024. године, става првог изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу П 493/23 од 20.11.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца, па је утврђено да су тужиоци сувласници по основу сопствене градње са уделом од по $\frac{1}{2}$ идеалног дела непокретности и идеалног дела непокретности и то: шупе број 2, шупе број 3, свињца, димензија наведених у изреци, као и сувласници са уделом од по $\frac{1}{4}$ идеалног дела вц димензије као у изреци, објеката саграђених на к.п. бр. 988/1 к.о. ..., што је тужени дужан да призна и трпи. Ставом другим изреке, одбијен је део тужбеног захтева тужилаца којим су тражили да се утврди да су тужиоци сувласници по основу сопствене градње са уделом од утврђеног удела од по $\frac{1}{4}$ из става првог изреке пресуде до траженог удела од по $\frac{1}{2}$ на непокретности – вц димензије као у изреци, саграђене на к.п. бр. 988/1 к.о. ..., као и сувласници на по $\frac{1}{2}$ идеалног дела земљишта под објектима и то: шупе број 2, шупе број 3, свињца, површина наведених у изреци, вц димензија као у изреци и сувласници на по $\frac{1}{4}$ идеалног дела земљишта уз објекте на непокретности к.п. бр. 988/1 потес „Село“, виноград 4 класе површине 3,15 ари, као

површине која је потребна за коришћење наведених објеката, земљишта уписаног у л.н. 1417 к.о. ... на име туженог, као власника приватне својине у уделу 1/1, те да се тужиоци по основу ове пресуде и без посебне сагласности и одобрења туженог упишу код Службе за катастар непокретности Деспотовац као сувласници наведених објеката са уделом на по $\frac{1}{2}$ идеална дела и сувласници на по $\frac{1}{2}$ идеална дела земљишта под објектима и на по $\frac{1}{4}$ идеална дела земљишта уз објекте, што је тужени дужан да призна и трпи, као неоснован. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца па је утврђено да су тужиоци по основу заједничке градње са сада пок. ГГ и ДД, бившим из ..., сувласници са уделом од по $\frac{1}{4}$ идеална дела непокретности и то: магацина, грађевинског објекта у функцији подрума, надстрешнице, шупе број 1, димензија наведених у изреци, саграђених на к.п. бр. 988/1 к.о. ..., што је тужени дужан да призна и трпи. Ставом четвртим изреке, одбијен је део тужбеног захтева тужилаца којим су тражили да се утврди да су тужиоци сувласници са уделом од по $\frac{1}{4}$ земљишта под објектима и то: магацина, грађевинског објекта у функцији подрума, надстрешнице, шупе број 1, димензија наведених у изреци, саграђених на к.п. бр. 988/1 к.о. ... и сувласници са уделом од по $\frac{1}{4}$ идеалног дела земљишта уз објекте на непокретности к.п. бр. 988/1 потес „Село“, виноград 4 класе, површине 3,15 ари, као површине која је потребна за коришћење наведених објеката, земљишта уписаног у л.н. 1417 к.о. ... на име туженог, као власника приватне својине у уделу 1/1, те да се тужиоци по основу ове пресуде и без посебне сагласности и одобрења туженог упишу код Службе за катастар непокретности Деспотовац као сувласници наведених објеката са уделом на по $\frac{1}{4}$ идеална дела и сувласници на по $\frac{1}{4}$ идеална дела земљишта под објектима и на по $\frac{1}{4}$ идеална дела земљишта уз објекте, што је тужени дужан да призна и трпи, као неоснован. Ставом петим изреке, одбачена је тужба у делу тужбеног захтева којим су тужиоци тражили да се утврди да је ништав и да не производи правно дејство услед непостојања предмета уговорне обавезе Уговор о доживотном издржавању закључен између туженог ВВ као даваоца издржавања и сада покојне ГГ из ... и ДД из ..., као прималаца издржавања, оверен код Општинског суда у Деспотовцу дана 21.03.2007. године под пословним бројем ЗР 38/07 у делу располагања непокретностима означеним као к.п. бр. 988/1 по култури виноград 4 класе у потесу „Село“, површине 3,15 ари у к.о. ... у уделу од $\frac{1}{2}$ идеалног дела непокретности, због правноснажно пресуђене ствари. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 71.480,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 237/24 од 14.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужилаца и туженог и потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, у ставу другом изреке у делу који се односи на право сусвојине на вц на к.п. бр. 988/1 к.о. ..., право сусвојине на делу к.п. бр. 988/1 к.о. ... под објектима шупе број 2 димензија 6,66м x 3,46м површине 23,04м², шупе број 3 димензија 2,90м x 3,87м површине 11,22м², свињца димензија 3,38м x 1,94м површине 6,56м² и вц димензија 1,57м x 1,04м + 1,66м x 1м површине 3,29м² преко удела од по $\frac{1}{4}$ до траженог удела од по $\frac{1}{2}$ и на упис права сусвојине на објектима на наведеној парцели, у ставу трећем изреке, у ставу четвртом изреке у делу који се односи на упис права сусвојине на објектима на к.п. бр. 988/1 к.о. ... и у ставу петом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става другог изреке и у преосталом делу става четвртог изреке, који се односе на право сусвојине на к.п. бр. 988/1 к.о. ... и у ставу шестом изреке тако што је утврђено према туженом да су тужиоци сувласници на по идеалној $\frac{1}{4}$ к.п. бр. 988/1 уписане у

л.н. бр. 1417 к.о. ..., што је тужени дужан да призна и трпи да тужиоци изврше упис наведеног права код Службе за катастар непокретности Депотовац. Обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 280.300,00 динара са законском затезном каматом на неисплаћени износ од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући правилност побијане пресуде у преиначујућем делу применом одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Другостепени суд је применом одредбе члана 211. ЗПП оценио да у конкретном случају постоји потпуна процесна заједница, за одлуку је дао јасне разлоге које прихвата и овај суд, па се ревизијом неосновано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 211. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, катастарска парцела број 988, површине од око 6 ари, водила се на име ГГ, која је за живота током 1982-1983. године, наведену парцелу поклонила својој ћерки ЂЂ, али пошто ЂЂ парцела није занимала, договорила се са својом браћом ЕЕ и овде тужиоцем АА да јој исплате по 3.000 немачких марака, након чега је између АА и ЕЕ извршена деоба непокретности, те је ЕЕ у својину и државину припала к.п. бр. 988/2 коју је пренео на своје име, док је спорна к.п. бр. 988/1 к.о. ... требала да припадне АА, али је остала да се води на име ГГ. Између ГГ и ДД, као прималаца издржавања и АА као даваоца издржавања, закључен је 11.08.1994. године Уговор о доживотном издржавању Р 172/94 који за предмет поред осталог имао и катастарску парцелу 988/1. Тужилац АА, његова супруга ББ и родитељи ДД и ГГ чинили су породичну и економску заједницу која је престала у јануару 1991. године. Током трајања ове породичне заједнице на к.п. бр. 988/1 саграђено је више објеката и то подрум, шупа, вц, магацин и између вц и магацина постављена је надстрешница. За све наведене објекте тужилац је ангажовао мајсторе, куповао је материјал, уговарао је посао, исплаћивао мајсторе, а родитељи тужиоца су се са тим саглашавали и одобравали градњу. Након прекида заједнице живота и привређивања на овој парцели саграђена су још три објекта и то две шупе од којих је једна у функцији кокошињца и свињца. Правноснажном пресудом П 14/04 од 01.03.2005. године раскинут је Уговор о доживотном издржавању Р 172/94, а након тога је пред Општинским судом у Деспотовцу у предмету ЗР 38/07 дана 21.03.2007. године закључен Уговор о доживотном издржавању између ГГ и ДД, као прималаца издржавања и ВВ као даваоца издржавања, а предмет уговора је била кат.парцела 988/1 к.о. ..., док уговором нису обухваћени објекти постојећи на парцели. ГГ је преминула 2012. године, након подношења тужбе у овој парници, током 2019. године преминуо је и ДД, а законски наследници ГГ и ДД су кћи ЂЂ и синови АА и ЕЕ.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да су тужиоци сувласници по основу сопствене градње у току трајања породичне заједнице са ГГ и ДД са уделом од по $\frac{1}{2}$ идеална дела непокретности-шупе број 2 и 3 и свињца, као и сувласници са уделом од по $\frac{1}{4}$ идеалног дела вц, површина наведених у ставу првом изреке првостепене пресуде, као и сувласници са уделом од по $\frac{1}{4}$ идеалног дела непокретности-магацина, грађевинског објекта у функцији подрума, надстрешнице, шупе број 1, површина наведених у ставу трећем изреке првостепене пресуде. Међутим, другостепени суд је преиначио првостепену пресуду у делу става другог и четвртог изреке и утврдио да су тужиоци сувласници на по идеалној $\frac{1}{4}$ кп бр 988/1 уписане у лист непокретности 1417 КО ..., налазећи да је првостепени суд погрешно применио материјално право када је одбио тужбени захтев тужилаца за утврђење права сусвојине тужилаца на к.п. бр. 988/1 к.о. ..., као земљишту под предметним објектима и земљишту потребном за коришћење тих објеката. Полазећи од одредбе члана 24. Закона о основама својинскоправних односа, а код чињенице да је тужилац АА био у оправданом уверењу да предметне објекте гради на свом земљишту, а тужилац ББ да објекте гради на земљишту свог супруга, тужиоци су савесни градитељи и као такви стекли су право сусвојине на кп. бр.988/1, као земљишту под објектима и земљишту потребном за коришћење објеката.

По оцени Врховног суда, другостепени суд је правилно применио материјално право када је преиначио првостепену пресуду у делу став 2 и 4 изреке у односу на право сусвојине на катастарској парцели 988/1 уписане у л.н. 1417 к.о.

Законом о основама својинскоправних односа прописано је да се право својине стиче по самом закону, на основу правног посла и наслеђивањем (члан 20. став 1.); да лице које од свог материјала, својим радом изради нову ствар стиче право својине на ту ствар (члан 22. став 1.). лице које може изградити зграду или другу грађевину (грађевински објекат) на земљишту на које други има право својине (градитељ), стиче право својине и на земљишту на коме је изграђен грађевински објекат, као и на земљишту које је неопходно за редовну употребу тог грађевинског објекта, ако није знало нити могло знати да гради на туђем земљишту, а власник земљишта је знао за изградњу и није се одмах успротивио (члан 24. став 1.).

У конкретном случају испуњени су услови из члана 24. Закона о основама својинскоправних односа за утврђење права сувласништва на катастарској парцели 988/1 у корист тужилаца, с обзиром да се родитељи тужилаца нису противили градњи објеката, да су тужиоци били у оправданом уверењу да предметне објекте граде на свом земљишту и да су савесни градитељи. Стога тужиоци као савесни градитељи у смислу одредбе члана 24. Закона о основама својинскоправних односа имају право сусвојине на овој парцели као земљишту под објектима и земљишту потребном за коришћење објекта.

Ревизијским наводима се побија правилност утврђеног чињеничног стања, што је без утицаја на одлучивање, имајући у виду да ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања на основу члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредбе члана 153. и 154. Закона о парничном поступку, имајући у виду исход у току поступка.

Из наведених разлога, применом члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у односу на став први изреке другостепене пресуде, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 23.01.2017. године. У тужби је означена вредност предмета спора од 10.000,00 динара.

Имајући у виду вредност предмета спора који износ не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да ревизија у овом делу није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

Захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка је одбијен као неоснован, јер тужени није успео у поступку по ревизији.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић